Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího rozšířeného senátu)

1. října 2025*

„Energetika – Vnitřní trh s elektřinou – Nařízení (EU) 2015/1222 – Nařízení (EU) 2019/943 – Přidělování kapacity mezi nabídkovými zónami a řízení přetížení – Určení společných regionálních metodik pro výpočet denní a vnitrodenní kapacity – Návrhy provozovatelů přenosových soustav v regionu pro výpočet kapacity CORE – Vnitřní kritické prvky sítě – Hospodářský užitek – Distribuční faktor přenosu elektřiny – Rozhodnutí odvolacího senátu ACER“

Ve věcech T-600/23 a T-612/23,

**Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (BNetzA)**, se sídlem v Bonnu (Německo), zástupci: U. Karpenstein a K. Reiter, advokáti,

žalobkyně ve věci T-600/23,

**Spolková republika Německo**, zástupci: J. Möller a R. Kanitz, jako zmocněnci, ve spolupráci s: R. Bierwagen, advokát,

žalobkyně ve věci T-612/23,

proti

**Agentuře Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER)**, zástupci: P. Martinet, E. Tremmel a M. Povh, jako zmocněnci,

žalované,

podporované:

**Evropskou komisí**, zástupci: O. Beynet a T. Scharf, jako zmocněnci,

vedlejší účastnicí ve věci T-612/23,

TRIBUNÁL (třetí rozšířený senát),

při poradách ve složení: S. Papasavvas, předseda, P. Škvařilová-Pelzl (zpravodajka), I. Nõmm, D. Kukovec a R. Meyer, soudci,

za soudní kancelář: S. Jund, radová,

* Jednací jazyky: němčina a angličtina.

s přihlédnutím k písemné části řízení,

po společném jednání konaném dne 4. března 2025,

vydává tento

**Rozsudek**

1 Žalobami podanými na základě článku 263 SFEU se Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Spolková agentura pro elektřinu, plyn, telekomunikace, poštu a železnice, Německo) (dále jen „BNetzA“) a Spolková republika Německo domáhají zrušení rozhodnutí odvolacího senátu Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) A-003-2019_R ze dne 7. července 2023, zveřejněného na jejích internetových stránkách dne 26. července 2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

## Skutečnosti předcházející sporu

2 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 714/2009 ze dne 13. července 2009 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 (Úř. věst. 2009, L 211, s. 15) v čl. 18 odst. 5 stanovilo, že Evropská komise může přijmout rámcové pokyny týkající se zejména odst. 3 písm. d) uvedeného článku. Tyto pokyny zahrnovaly s odkazem na čl. 8 odst. 6 písm. g) téhož nařízení pravidla pro přidělování kapacity a řízení přetížení.

3 Na základě čl. 18 odst. 3 písm. b) a odst. 5 nařízení č. 714/2009 přijala Komise nařízení (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. 2015, L 197, s. 24). Toto nařízení uvádělo řadu požadavků týkajících se přidělování kapacity mezi nabídkovými zónami (dále jen „zóny“) a řízení přetížení na denním a vnitrodenním trhu v odvětví elektřiny. Tyto požadavky zahrnovaly mj. určení společných metodik výpočtu denní a vnitrodenní kapacity mezi zónami (dále jen „výpočet kapacity“) v každém z regionů pro výpočet uvedené kapacity v souladu s ustanoveními hlavy II kapitoly 1 oddílu 3 nařízení 2015/1222, nadepsaného „Metodiky výpočtu kapacity“. Článek 20 obsažený v tomto oddíle obsahoval pravidla pro zavedení metodik výpočtu kapacity na základě „přístupu založeného na fyzikálních tocích“. Podle čl. 2 druhého pododstavce bodu 9 nařízení 2015/1222 lze takový přístup definovat jako „způsob výpočtu kapacity, ve kterém jsou výměny energie mezi […] zónami omezeny distribučními faktory přenosu elektřiny a disponibilními zálohami na kritických prvcích sítě“. Region pro výpočet kapacity zahrnující Belgii, Českou republiku, Německo, Francii, Chorvatsko, Lucembursko, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko a Slovensko (dále jen „region CORE“) používá přístup založený na fyzikálních tocích.

4 V souladu s čl. 9 odst. 1 a čl. 20 odst. 2 nařízení 2015/1222 byli provozovatelé přenosových soustav (dále jen „PPS“) v každém regionu pro výpočet kapacity povinni vypracovat návrhy metodik výpočtu kapacity ve svém příslušném regionu a předložit je dotčeným vnitrostátním regulačním orgánům (dále jen „VRO“) ke schválení.

5 Podle čl. 9 odst. 10 a 12 nařízení 2015/1222 se dotyčné VRO následně měly pokusit o dosažení dohody a přijmout rozhodnutí o návrzích PPS nebo případně o znění návrhů pozměněném PPS v odpovědi na žádost uvedených VRO. Podle čl. 9 odst. 11 a 12 nařízení 2015/1222 v případě, že

se dotčeným VRO nepodařilo dosáhnout takové dohody, měla ACER rozhodnout o návrzích PPS nebo o jimi pozměněném znění v souladu s čl. 8 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 713/2009 ze dne 13. července 2009, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (Úř. věst. 2009, L 211, s. 1).

6 Dne 15. září 2017 PPS v regionu CORE předložili VRO uvedeného regionu ke schválení návrhy společných regionálních metodik pro výpočet kapacity ve svém regionu.

7 Vzhledem k tomu, že VRO v regionu CORE nedospěly k dohodě o těchto návrzích metodik, byla věc předložena ACER. Rozhodnutím č. 02/2019 ze dne 21. února 2019 (dále jen „původní rozhodnutí“) přijala ACER pozměněná znění společných regionálních metodik pro výpočet kapacity pro region CORE, které jsou uvedeny v přílohách I a II tohoto rozhodnutí (dále jen „předmětné metodiky“).

8 Dne 23. dubna 2019 podala BNetzA jakožto VRO příslušný v Německu proti původnímu rozhodnutí odvolání k odvolacímu senátu ACER. Toto odvolání spočívalo na článku 19 nařízení č. 713/2009.

9 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 2. května 2019 podala Spolková republika Německo žalobu znějící na zrušení tohoto rozhodnutí, která byla zapsána do rejstříku pod číslem T-283/19.

10 Dne 5. června 2019 přijaly Evropský parlament a Rada Evropské unie nařízení (EU) 2019/943 o vnitřním trhu s elektřinou (Úř. věst. 2019, L 158, s. 54). Tímto nařízením bylo podle bodu 1 odůvodnění nařízení č. 714/2009 přepracováno a v souladu s jeho článkem 70 bylo posledně uvedené nařízení zrušeno. Nařízení 2019/943 bylo vyhlášeno dne 14. června 2019 a vstoupilo podle jeho čl. 71 odst. 1 v platnost dne 4. července 2019. Podle čl. 71 odst. 2 prvního pododstavce nařízení 2019/943 se toto nařízení mělo v zásadě použít od 1. ledna 2020. Odchylně od toho se však články 14 a 15 tohoto nařízení měly v souladu s jeho čl. 71 odst. 2 druhým pododstavcem použít ode dne jeho vstupu v platnost. Totéž platilo pro článek 16 nařízení 2019/943 pro účely provádění čl. 14 odst. 7 a čl. 15 odst. 2 tohoto nařízení.

11 Rozhodnutím odvolacího senátu ACER A-003-2019 ze dne 11. července 2019 bylo odvolání podané BNetzA proti původnímu rozhodnutí zamítnuto jako neopodstatněné.

12 Dne 21. září 2019 podala BNetzA k Tribunálu žalobu znějící na částečné zrušení původního rozhodnutí a na zrušení rozhodnutí A-003-2019, která byla zapsána do rejstříku soudní kanceláře Tribunálu pod číslem T-631/19.

13 Rozsudkem ze dne 7. září 2022, BNetzA v. ACER (T-631/19, EU:T:2022:509), Tribunál zrušil rozhodnutí A-003-2019 a ve zbývající části žalobu podanou BNetzA odmítl jako nepřípustnou. Tribunál založil zrušení uvedeného rozhodnutí na důvodu, že se odvolací senát v tomto rozhodnutí dopustil nesprávného právního posouzení, když neověřil, zda jsou předmětné metodiky v souladu s požadavky článků 14 až 16 nařízení 2019/943, kterých se BNetzA konkrétně dovolávala v odvolání k uvedenému senátu, jelikož tyto byly již použitelné (viz bod 10 výše).

14 V návaznosti na rozsudek ze dne 7. září 2022, BNetzA v. ACER (T-631/19, EU:T:2022:509), odvolací senát ACER potvrdil napadeným rozhodnutím původní rozhodnutí, přičemž zejména podotkl, že předmětné metodiky jsou v souladu s články 14 až 16 nařízení 2019/943.

15 Článek 5 odst. 8 předmětných metodik, vykládaný ve světle odstavce 7 tohoto článku, stanoví, že návrh seznamu vnitřních kritických prvků sítě (dále jen „CNE“) (a jejich kontingencí) předložený PPS v regionu CORE podle odstavců 5 a 6 tohoto článku, který je možné aktualizovat každé dva roky, obsahuje alespoň:

„a) seznam navrhovaných vnitřních CNE (a jejich kontingencí), jejichž maximální distribuční faktor přenosu elektřiny související s výměnou energie mezi zónami se rovná prahové hodnotě pro [zahrnutí] stanovené v odstavci 7[, tj. 5 % nebo vyšší];

b) studii dopadu zvýšení prahové hodnoty pro [zahrnutí] […] na 10 % nebo vyšší; a

c) pro každý navrhovaný vnitřní CNE (a jeho kontingence) analýzu prokazující, že zohlednění tohoto prvku při výpočtu kapacity je ekonomicky nejefektivnějším řešením pro nápravu přetížení uvedeného prvku, s přihlédnutím k například následujícím alternativám:
   i) použití nápravných opatření
   ii) nová konfigurace nabídkových zón;
   iii) investice do síťové infrastruktury v kombinaci s jedním či druhým ze dvou výše uvedených řešení; nebo
   iv) kombinace výše uvedených řešení.“

16 Mimoto čl. 5 odst. 8 předmětných metodik uvádí, že před provedením analýzy stanovené v písmenu c) se PPS v regionu CORE musí koordinovat společně s VRO v tomto regionu a vést s nimi pro účely této analýzy konzultace o metodice, hypotézách a kritériích.

17 V souladu s čl. 5 odst. 9 předmětných metodik musí návrhy seznamů vnitřních CNE (a jejich kontingencí) předložené PPS v regionu CORE rovněž prokázat, že tito PPS v dostatečném předstihu a s přihlédnutím ke stanovené lhůtě pro provedení prostudovali jiná řešení uvedená v odstavci 8 výše uvedeného článku s náležitou péčí tak, aby mohla být tato řešení v okamžiku přijetí rozhodnutí VRO v tomto regionu o těchto návrzích použita nebo provedena.

## Návrhová žádání účastnic řízení

18 Ve věci T-600/23 BNetzA navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí;

– uložil ACER náhradu nákladů řízení.

19 Ve věci C-612/23 Spolková republika Německo navrhuje, aby Tribunál:

– zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž potvrzuje čl. 5 odst. 8 a 9 předmětných metodik;

– podpůrně a za předpokladu, že odstavce 8 a 9 článku 5 předmětných metodik jsou neoddělitelné od ostatních ustanovení článku 5, nebo všech ostatních ustanovení uvedených metodik, zrušil všechna tato ustanovení;

– uložil ACER náhradu nákladů řízení.

20 ACER ve věci T-600/23 a s podporou Komise ve věci T-612/23 v podstatě navrhuje, aby Tribunál:

– žalobu zamítl;

– uložil BNetzA a Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

## Právní otázky

21 Po vyslechnutí účastnic řízení Tribunál rozhodl o spojení věcí T-600/23 a T-612/23 pro účely tohoto rozsudku v souladu s čl. 68 odst. 1 svého jednacího řádu.

### *K předmětu sporu*

22 Z celkového znění žaloby ve věci T-600/23 vyplývá, že se v ní BNetzA stejně jako Spolková republika Německo ve věci T-612/23 domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pouze v rozsahu, v němž se týká přijetí čl. 5 odst. 8 písm. b) a c) a odst. 9 předmětných metodik, jež PPS v regionu CORE ukládají určité požadavky, které musí dodržet v případě, že navrhují, aby určitý vnitřní prvek sítě a jeho kontingence byly zařazeny na seznam CNE a kontingencí, které je třeba jako vstupní údaje zahrnout do výpočtu kapacity (dále jen „sporná ustanovení“).

23 Z bodu 5 žaloby ve věci T-600/23 totiž vyplývá, že „[ž]aloba směřuje proti konkrétnímu prvku [původního] rozhodnutí: mechanismu stanovenému v čl. 5 odst. 5 až 9 [posledně uvedeného] rozhodnutí“, jelikož „BNetzA považuje tento mechanismus za protiprávní, neboť znemožňuje použití výpočtu kapacity na vnitřní prvky sítě nebo jej ve srovnání se zákonnou úpravou přinejmenším ztěžuje“. Mimoto z bodů 13 a 14 této žaloby, uvedených pod nadpisem „Předmět žaloby“, vyplývá, že BNetzA sice formálně navrhuje „zrušení napadeného rozhodnutí“, přitom však uvádí, že „[u]platněný žalobní důvod právní povahy […] se týká mechanismu stanoveného v čl. 5 odst. 5 až 9 [původního] rozhodnutí, který byl napadeným rozhodnutím potvrzen“. Konkrétně v bodě 14 žaloby BNetzA uvádí, že „[ž]ádný žalobní důvod právní povahy nesměřuje proti napadenému rozhodnutí v rozsahu, v němž potvrzuje ostatní ustanovení [původního] rozhodnutí, které bylo napadeno [jejím] odvoláním […] podaným k odvolacímu senátu“, a že sice „nadále zastává názor, že tato ostatní ustanovení jsou protiprávní“, „[z]drží se však jejich napadení v rámci projednávané žaloby z důvodu nedostatku praktického zájmu“. Část žaloby nadepsaná „Shrnutí žalobního důvodu právní povahy“ rovněž potvrzuje, že celá argumentace BNetzA směřuje proti „mechanismu stanovenému v čl. 5 odst. 5 až 9 [původního] rozhodnutí“.

24 Je třeba mít tedy za to, že předmětem jak žaloby ve věci T-600/23, tak i žaloby ve věci T-612/23 je návrh na zrušení napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká přijetí sporných ustanovení.

### *K věci samé*

25 BNetzA vznáší na podporu své žaloby jediný žalobní důvod, který vychází v podstatě z porušení článků 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, jelikož výklad těchto článků provedený odvolacím senátem ve sporných ustanoveních napadeného rozhodnutí není v souladu s uvedenými články, jakož i různými ustanoveními primárního unijního práva a zásadami unijního práva, a sice článkem 194 SFEU, článkem 16 Listiny základních práv Evropské

unie, zásadou proporcionality, zásadou, podle níž jsou podstatné prvky právní úpravy vyhrazeny normotvůrci, zásadou institucionální rovnováhy a svěření pravomocí, zásadou rovného zacházení, zásadou, podle níž „nikdo není povinen k nemožnému“, a zásadou právní jistoty.

26 Na podporu své žaloby uplatňuje Spolková republika Německo pět žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení článků 14 až 16 nařízení č. 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222. Následující žalobní důvody, vznesené podpůrně, vycházejí u druhého žalobního důvodu z porušení článků 32 až 34, článku 25 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, třetího žalobního důvodu z porušení čl. 21 odst. 2 písm. a) a článku 22 nařízení Komise (EU) 2017/1485 ze dne 2. srpna 2017, kterým se stanoví rámcový pokyn pro řízení elektroenergetických přenosových soustav (Úř. věst. 2017, L 220, s. 1), čtvrtého žalobního důvodu z porušení zásady proporcionality a pátého žalobního důvodu z nedostatku pravomoci ACER a z porušení formálních požadavků vyplývajících z článků 2 a 4 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3) ve znění pozdějších předpisů.

27 BNetzA v rámci jediného žalobního důvodu a Spolková republika Německo v rámci prvního žalobního důvodu tvrdí, že sporná ustanovení spočívají na nesprávném výkladu článků 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, kterého se dopustil odvolací senát a podle něhož uvedená ustanovení nebrání tomu, aby v případě, že PPS navrhne zařazení vnitřního prvku sítě (a jeho kontingencí) na seznam vnitřních CNE (a jejich kontingencí) zohledňovaných při výpočtu kapacity, musí v souladu s kritériem hospodářského užitku uvedeným v čl. 5 odst. 8 písm. c) předmětných metodik (dále jen „kritérium hospodářského užitku“) prokázat, že zohlednění uvedeného prvku při tomto výpočtu je s ohledem na jiná dostupná řešení, jako je použití nápravných opatření, nová konfigurace zón nebo investice do síťové infrastruktury, ekonomicky nejefektivnějším řešením pro odstranění přetížení na tomto prvku, a dále předložit studii dopadu zvýšení prahové hodnoty pro [zahrnutí] na 10 % nebo vyšší (dále jen „sporný výklad“).

28 Podle BNetzA a Spolkové republiky Německo není sporný výklad slučitelný s doslovným, kontextuálním a teleologickým výkladem článků 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, z něhož jasně vyplývá, že výpočet kapacity musí zahrnovat všechny vnitřní prvky sítě (a jejich kontingence) ovlivněné obchodem mezi zónami bez ohledu na to, zda jsou tyto prvky strukturálně přetížené, či nikoli.

29 V tomto ohledu je třeba na úvod poznamenat, že čl. 5 odst. 8 předmětných metodik ukládá, aby návrh seznamu vnitřních CNE (a jejich kontingencí), který musí PPS v regionu CORE předložit ke schválení VRO v témže regionu, nebo v případě neexistence dohody mezi VRO nebo na jejich společnou žádost ACER, zahrnoval vedle seznamu navrhovaných vnitřních CNE, jejichž související distribuční faktor přenosu elektřiny (*power transfer distribution factor*, dále jen „PTDF“) se rovná 5 %, nebo je vyšší [čl. 5 odst. 8 písm. a)], studii dopadu zvýšení prahové hodnoty pro [zahrnutí] na 10 % nebo více [čl. 5 odst. 8 písm. b)] a analýzu ekonomicky nejefektivnějšího řešení pro řešení přetížení [čl. 5 odst. 8 písm. c)]. Je třeba rovněž poznamenat, že čl. 5 odst. 9 předmětných metodik v podstatě PPS ukládá, aby při předložení dotčeného návrhu prokázali, že v dostatečném předstihu prostudovali alternativní řešení uvedená v odstavci 8 uvedeného článku s náležitou péčí tak, aby mohla být tato řešení v okamžiku přijetí rozhodnutí VRO v tomto regionu o tomto návrhu použita nebo provedena. Z toho vyplývá, že pro účely zařazení vnitřního prvku sítě na seznam vnitřních CNE (a jejich kontingencí), které mají být

zohledněny při výpočtu kapacity, ukládají sporná ustanovení PPS požadavky (dále jen „sporné požadavky“), jež jdou nad rámec předložení seznamu vnitřních CNE (a jejich kontingencí), jež splňují PTDF stanovený v čl. 5 odst. 8 písm. a) výše uvedených metodik.

30 Kromě toho je třeba připomenout, že článek 14 nařízení 2019/943 stanoví pravidla týkající se přezkumu nabídkových zón s cílem zabránit tomu, aby tyto zóny obsahovaly strukturální dlouhodobé přetížení přenosové sítě. Článek 15 uvedeného nařízení upravuje možnost členských států se zjištěným strukturálním přetížením v sítích, aby ve spolupráci se svými VRO vypracovaly akční plány s cílem dosáhnout postupně a nejpozději do 31. prosince 2025 minimálních úrovní kapacity, které PPS musí zpřístupnit pro obchod mezi zónami. Článek 16 téhož nařízení upravuje tyto minimální úrovně kapacity tak, že mimo jiné stanoví, že použije-li se přístup založený na fyzikálních tocích, tato minimální kapacita, tj. 70 %, určí minimální podíl kapacity při dodržení limitů provozní bezpečnosti CNE uvnitř zón a mezi nimi, který se má použít jako podklad pro koordinovaný výpočet kapacity podle nařízení (EU) 2015/1222 s přihlédnutím ke kontingencím. Celkový zbylý podíl kapacity, a sice 30 %, se může použít na spolehlivostní rezervy, kruhové toky a vnitřní toky.

31 Mimoto čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222 stanoví, že subjekt pro výpočet koordinované kapacity ignoruje pro účely uvedeného výpočtu CNE, které nejsou významně ovlivněny obchodem mezi zónami.

32 Vzhledem k výše uvedenému je však třeba ověřit, zda sporný výklad porušuje, jak v podstatě tvrdí BNetzA a Spolková republika Německo, články 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222 tím, že ACER umožňuje, aby do předmětných metodik zavedla sporné požadavky.

33 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury je třeba při výkladu ustanovení unijního práva vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz rozsudky ze dne 7. června 2005, VEMW a další, C-17/03, EU:C:2005:362, bod 41 a citovaná judikatura, a ze dne 9. března 2023, ACER v. Aquind, C-46/21 P, EU:C:2023:182, bod 54 a citovaná judikatura).

34 V první řadě je třeba zkoumat, zda ze znění ustanovení nařízení 2019/943 a 2015/1222 vyplývá, že ACER mohla, aniž se dopustila pochybení, vložit do předmětných metodik sporné požadavky.

35 BNetzA a Spolková republika Německo v podstatě tvrdí, že nic ve znění ustanovení nařízení 2019/943 a 2015/1222 neumožňuje podmiňovat zohlednění vnitřního prvku sítě významně ovlivněného obchodem mezi zónami při výpočtu kapacity provedením analýzy hospodářského užitku a studií dopadů zvýšení prahové hodnoty pro [zahrnutí].

36 ACER zpochybňuje, že jsou sporné požadavky neslučitelné s doslovným výkladem článků 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222.

37 V tomto ohledu je třeba zaprvé připomenout, že článek 2 nařízení 2019/943, nadepsaný „Definice“, v bodě 69 stanoví, že CNE se rozumí „prvek sítě nacházející se buď uvnitř […] zóny, nebo mezi […] zónami, který se bere v úvahu při výpočtu kapacity a který limituje množství elektřiny, jež lze vyměnit [mezi zónami]“. Jak právem podotýkají BNetzA a Spolková republika Německo, z této definice nevyplývá, že by v kontextu nařízení 2019/943 mohly být do předmětných metodik zavedeny jiné požadavky týkající se kvalifikace vnitřních prvků sítě (a jejich kontingencí), než je významný vliv, který má obchod mezi zónami, a vést k tomu, že

některé prvky, které významně omezují obchod mezi zónami z důvodu strukturálních přetížení ovlivňujících tento obchod, nejsou považovány za kritické a jsou vyloučeny z výpočtu kapacity, jakož i z použití pravidel pro výpočet této kapacity.

38 Ostatně čl. 16 odst. 4 nařízení 2019/943 potvrzuje, že maximální úroveň kapacity mezi zónami, která má být zpřístupněna účastníkům trhu, se vedle „propojovacího vedení“ týká „přenosových soustav ovlivněných přeshraniční kapacitou“, tedy všech vnitřních prvků sítě, které mají nezanedbatelný dopad na uvedenou kapacitu a mohou ji omezit.

39 Zadruhé je tento výklad nařízení 2019/943 podpořen obsahem čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, podle kterého „každý subjekt pro výpočet koordinované kapacity při výpočtu kapacity mezi zónami […] ignoruje kritické prvky sítě, které nejsou významně ovlivněny změnami v saldech nabídkových zón podle metodiky [pro výpočet kapacity]“.

40 V tomto ohledu je výpočet distribučního faktoru přenosu elektřiny matematickým nástrojem používaným k měření vlivu, který má obchod mezi zónami na CNE v rámci přístupu založeného na fyzikálních tocích, jak vyplývá zejména z čl. 2 druhého pododstavce bodu 9, čl. 21 odst. 1 písm. b) bodu v) a čl. 29 odst. 7 písm. b), c) a f) nařízení 2015/1222. Článek 2 bod 22 nařízení Komise (EU) č. 543/2013 ze dne 14. června 2013 o předkládání a zveřejňování údajů na trzích s elektřinou a o změně přílohy I nařízení č. 714/2009 (Úř. věst. 2013, L 163, s. 1) definuje PTDF jako modelovanou reprezentaci fyzického toku na CNE vyvolanou změnou čisté pozice (salda) zóny. Jak ACER uznala na jednání a jak vyplývá z čl. 5 odst. 7 a odst. 8 písm. a) předmětných metodik, odvolací senát v napadeném rozhodnutí přijal návrh PPS, podle něhož se má mít za to, že vnitřní prvek sítě, jehož PTDF je nižší než 5 %, nesplňuje kritérium významného vlivu, který má obchod mezi zónami.

41 Z toho vyplývá, jak již měl unijní soud příležitost upřesnit, že za současného stavu unijního práva je třeba mít za to, že CNE zahrnují všechny vnitřní prvky sítě, které splňují kritérium významného vlivu, jež má obchod mezi zónami, měřený prostřednictvím jejich PTDF (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. září 2024, CRE v. ACER, T-446/21, nezveřejněný, EU:T:2024:647, bod 51; ze dne 25. září 2024, RTE v. ACER, T-472/21, nezveřejněný, EU:T:2024:648, bod 52, a ze dne 25. září 2024, BNetzA v. ACER, T-485/21, EU:T:2024:653, bod 47).

42 Jak správně podotýkají BNetzA a Spolková republika Německo, ze znění čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222 nevyplývá, že v rámci metodiky pro výpočet kapacity uvedené v článku 21 tohoto nařízení mohou být vnitřní prvky sítě, které jsou významně ovlivněné obchodem mezi zónami, jak je toto měřeno prostřednictvím jejich PTDF, považovány za nikoliv kritické a být vyloučeny z výpočtu kapacity, jakož i z použití pravidel týkajících se tohoto výpočtu z důvodu, že nesplňují další požadavky, jejichž cílem je zejména zohlednit skutečnost, že tyto prvky jsou strukturálně přetížené.

43 Zatřetí je třeba odmítnout argumenty ACER, podle nichž odkaz ve znění čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) druhé větě nařízení 2019/943 na „rámcov[ý] poky[n] pro přidělování kapacity a řízení přetížení přijat[ý] na základě čl. 18 odst. 5 nařízení […] č. 714/2009“, a tedy v podstatě na nařízení 2015/1222, umožnil podmínit kvalifikaci „vnitřních prvků sítě“ jako „kritických“, a tedy jejich zohlednění při výpočtu kapacity, jakož i použití pravidel týkajících se výpočtu uvedené kapacity na tyto prvky dalšími požadavky, jako je splnění kritéria hospodářského užitku nebo provedení studie dopadu zvýšení prahové hodnoty pro [zahrnutí] na 10 % nebo vyšší.

44 Nejprve je třeba v rozsahu, v němž ACER odkazuje především na francouzskou verzi a BNetzA, jakož i Spolková republika Německo na německou verzi čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) druhé věty nařízení 2019/943, připomenout, že podle ustálené judikatury nemůže formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení, ani jí nemůže být přiznána přednost před jinými jazykovými verzemi. Ustanovení unijního práva musí být totiž vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech unijních jazycích. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (viz usnesení ze dne 2. prosince 2022, Compania Națională de Transporturi Aeriene Tarom, C-229/22, EU:C:2022:978, bod 21 a citovaná judikatura; rozsudky ze dne 21. března 2024, Cobult, C-76/23, EU:C:2024:253, bod 25, a ze dne 5. září 2024, BIOR, C-344/23, EU:C:2024:696, bod 45).

45 V projednávané věci je třeba v jednotlivých jazykových verzích čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) druhé věty nařízení 2019/943 zjistit, co se má být z gramatického hlediska určeno „v souladu s rámcovým pokynem pro přidělování kapacity a řízení přetížení přijatým na základě čl. 18 odst. 5 nařízení […] č. 714/2009“. V tomto ohledu lze kromě německé, bulharské a české verze tohoto ustanovení, které z gramatického hlediska odkazují spíše na „kontingence“ mající vliv na CNE než na samotné CNE, jak tvrdí ACER, chápat ostatní jazykové verze tak, že obecně odkazují na první část věty, a tedy na kapacitu při dodržení limitů provozní bezpečnosti každého CNE (s jeho kontingencemi), jejíž mez 70 % musí zůstat k dispozici pro obchod mezi zónami (dále jen „MACZT ve výši 70 %“).

46 Většina jazykových verzí čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) nařízení 2019/943 potvrzuje výklad tohoto ustanovení provedený BNetzA a Spolkovou republikou Německo, podle kterého měl unijní normotvůrce v úmyslu odkázat v tomto ustanovení na stanovení kapacity při dodržení limitů provozní bezpečnosti každého CNE (s jeho kontingencemi), jehož podstatná část, a sice MACZT ve výši 70 %, měla být k dispozici pro obchod mezi zónami. Naproti tomu nelze na základě žádné z těchto verzí konstatovat, jak tvrdí ACER, že toto ustanovení opravňovalo PPS, VRO nebo samotnou ACER k tomu, aby podmínili kvalifikaci „vnitřních prvků sítě“ jako „kritických“, a tedy jejich zohlednění při výpočtu kapacity a použití pravidel pro uvedený výpočet na tyto prvky dalšími požadavky.

47 Tento výklad je podpořen přípravnými pracemi na nařízení 2019/943 (dokumenty ST 5834/18 REV 4, ST 5834/18 REV 5 a ST 5070/19), které jsou veřejně dostupné a prostřednictvím odkazu v nich uvedeném v podstatě jasně odkazují na stanovení kapacity při dodržení limitů provozní bezpečnosti každého CNE (s jeho kontingencemi), a nikoli pouze na kontingence, nebo CNE v nařízení 2015/1222.

48 Dále v rozsahu, v němž účastnice řízení rovněž vyzývají k tomu, aby byl obsah čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) nařízení 2019/943 vykládán ve světle bodu 31 odůvodnění tohoto nařízení, je nutné připomenout, že i když znění bodu odůvodnění unijního legislativního aktu může být použito k upřesnění ustanovení tohoto aktu a představuje důležitý interpretační nástroj (viz rozsudek ze dne 19. prosince 2019, Puppinck a další v. Komise, C-418/18 P, EU:C:2019:1113, bod 75 a citovaná judikatura), podle ustálené judikatury platí, že preambule legislativního aktu Unie nemá sama o sobě právní závaznost. Tato preambule nemůže být uplatňována jako důvod pro odchýlení se od vlastních ustanovení dotčeného aktu ani pro výklad těchto ustanovení ve smyslu zjevně odporujícím jejich znění (*contra legem*) (viz rozsudek ze dne 19. června 2014, Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, bod 31 a citovaná judikatura).

49 V projednávané věci tedy nemůže obsah bodu 31 odůvodnění nařízení 2019/943 vést k výkladu čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) tohoto nařízení *contra legem*, který v souladu se závěrem o jednotném výkladu, vyvozeným v bodě 46 výše, odkazuje na stanovení kapacity při dodržení limitů provozní bezpečnosti každého CNE (s jeho kontingencemi), z nichž podstatná část, a sice MACZT ve výši 70 %, musí zůstat k dispozici pro obchod mezi zónami.

50 Ostatně kromě německého znění potvrzují znění bodu 31 odůvodnění nařízení 2019/943 vypracovaná ve všech ostatních jazycích Unie, včetně bulharského a českého znění, že unijní normotvůrce měl prostřednictvím odkazu na nařízení 2015/1222 v podstatě na mysli stanovení kapacity při dodržení limitů provozní bezpečnosti každého CNE (s jeho kontingencemi), jehož podstatný „procentní podíl“, a sice MACZT ve výši 70 %, musí být k dispozici pro obchod mezi zónami.

51 Je třeba dodat, že skutečnost uváděná ACER, že ve verzích vypracovaných ve všech unijních jazycích je s výjimkou německého znění uvedeno, že k tomuto stanovení musí dojít na základě „výběrového procesu podle nařízení […] 2015/1222“ nebo v souladu s ním, neznamená, že toto stanovení může být založeno na sporných požadavcích. Naopak tento nepřímý odkaz na výběrový proces podle čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, uvedený v bodě 39 výše, odráží vůli unijního normotvůrce uplatnit přístup zvolený v uvedeném ustanovení za účelem výběru CNE, a sice přístup založený na kritériu významného vlivu, který má obchod mezi zónami na vnitřní prvky sítě, měřený prostřednictvím jejich PTDF. Z takového odkazu tedy nevyplývá, že by kvalifikace „vnitřních prvků sítě“ jako „kritických“, a tedy jejich zohlednění při výpočtu kapacity a použití pravidel týkajících se uvedeného výpočtu na tyto prvky mohly podléhat jiným požadavkům, než je požadavek významného vlivu, který má obchod mezi zónami.

52 S ohledem na výše uvedené nemůže tudíž ACER důvodně tvrdit, že ze znění čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. b) nařízení 2019/943, vykládaného ve světle bodu 31 odůvodnění tohoto nařízení, vyplývá, že do předmětných metodik mohou být zavedeny i jiné požadavky, než je požadavek významného vlivu, který má obchod mezi zónami, za účelem určení vnitřních prvků sítě, jež by měly být považovány za „kritické“ a jako takové zařazeny na seznam CNE (a jejich kontingencí), které jsou zohledňovány při výpočtu kapacity a podléhají pravidlům pro tento výpočet.

53 Kromě toho v rozsahu, v němž ACER poznamenává, že článek 21 nařízení 2015/1222, nadepsaný „Metodika výpočtu kapacity“, jenž Komise přijala v rámci pravomoci, kterou na ni přenesl unijním normotvůrce stanoví pouze prvky, jež musí uvedená metodika, zejména v případě přístupu založeného na koordinované čisté přenosové kapacitě, „minimálně“ obsahovat, aniž vylučuje, že tato metodika může obsahovat další prvky, které nejsou v tomto ustanovení výslovně uvedeny, je třeba konstatovat, že toto nemůže vést k tomu, aby bylo možné provést v předmětných metodikách změnu kritérií stanovených příslušnými pravidly pro určení vnitřních prvků sítě, které mohou být považovány za „kritické“ a jako takové zařazeny na seznam CNE (a jejich kontingencí), jež jsou zohledňovány při výpočtu kapacity a podléhají pravidlům týkajícím se uvedeného výpočtu.

54 Dále nelze na základě skutečnosti, že čl. 21 odst. 4 nařízení 2015/1222 stanoví, že všichni PPS v každém regionu pro výpočet kapacity musí v co největší možné míře a nejpozději k 31. prosinci 2020 používat harmonizované vstupní údaje pro výpočet kapacity, zejména v případě přístupu založeného na koordinované čisté přenosové kapacitě, a dále skutečnosti, že CNE (a jejich kontingence), které jsou v souladu s čl. 2 bodem 69 nařízení 2019/943 zohledňovány při výpočtu kapacity v úvahu a limitují množství elektřiny, jež lze mezi zónami

vyměnit, jsou vstupními údaji při „výpočtu kapacity, která je k dispozici pro toky vyvolané výměnou mezi zónami“, jenž je uveden v čl. 16 odst. 8 prvním pododstavci písm. b) nařízení 2019/943 a stanoven metodikou výpočtu kapacity založené na fyzikálních tocích, přijatou v souladu s čl. 20 odst. 2 nařízení 2015/1222, dospět k závěru, že výběr vnitřních prvků sítě, které by měly být považovány za „kritické“ a jako takové zařazeny na seznam CNE (a jejich kontingencí), jež jsou zohledňovány při výpočtu kapacity a vztahují se na ně pravidla pro tento výpočet, může podléhat jiným požadavkům, než je požadavek významného vlivu, který má obchod mezi zónami.

55 V tomto ohledu se situace liší od situace týkající se technického provádění kritéria významného vlivu, který má obchod mezi zónami, stanoveného unijním normotvůrcem a v rámci přenesené pravomoci Komisí v čl. 2 bodě 69 nařízení 2019/943 a v čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, ze strany PPS, VRO nebo ACER při určování příslušného PTDF, který má být zohledněn v rámci předmětných metodik. V bodě 112 původního rozhodnutí samotná ACER podotkla, že kritérium významného vlivu je důležitým prvkem pro stanovení konečného seznamu CNE (a jejich kontingencí), které mají být zohledněny při výpočtu kapacity, což výslovně vyžaduje čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222.

56 Pro kritérium významného vlivu přitom neexistuje nařízení 2015/1222 žádný výslovný základ rovnocenný tomu, který je uveden v čl. 29 odst. 3 písm. b) uvedeného nařízení, jenž by odůvodňoval skutečnost, že v rámci této metodiky má být rovněž určeno kritérium, které by uvádělo, za jakých podmínek by měly být vnitřní prvky sítě limitující množství elektřiny, jež lze mezi zónami vyměnit, zařazeny na seznam CNE (a jejich kontingencí) zohledňovaných při výpočtu kapacity, a tedy odůvodnit přijetí sporných požadavků ze strany ACER. Ostatně v bodech 109 a 112 původního rozhodnutí a bodech 47, 48 a 52 napadeného rozhodnutí se ACER a odvolací senát omezily na to, že jako na základ kritéria hospodářského užitku odkázaly na bod 1.7 přílohy I nařízení č. 714/2009, ohledně něhož odvolací senát v bodě 46 napadeného rozhodnutí správně konstatoval, že nemůže nadále představovat platný právní základ pro uvedené kritérium, neboť již není použitelné (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 7. září 2022, BNetzA v. ACER, T-631/19, EU:T:2022:509, body 76 až 85).

57 V této souvislosti je třeba připomenout, že cílem společných metodik uvedených v čl. 9 odst. 7 a čl. 20 odst. 2 nařízení 2015/1222 je vypracování metodiky koordinovaného výpočtu kapacity pro region ze strany PPS. Podle čl. 21 odst. 1 uvedeného nařízení musí návrh metodiky vypracovaný PPS obsahovat „alespoň“ některé položky, mezi něž patří zejména „metodiky pro výpočet vstupních údajů pro výpočet kapacity“, které musí zahrnovat parametry vyjmenované v čl. 21 odst. 1 písm. a) bodech i) až iv) nařízení 2015/1222. Posledně uvedená ustanovení se týkají stanovení míry spolehlivosti, limitů provozní bezpečnosti, kontingencí, které mají význam pro výpočet kapacity, omezení pro přidělování, která mohou být uplatněna, stanovení klíčů pro rozložení výroby a stanovení nápravných opatření, která mají být zohledněna při výpočtu kapacity.

58 V projednávané věci je třeba poukázat na to, že předmětné metodiky provádějí tato ustanovení. Konkrétně článek 5 uvedených metodik, které obsahují sporné požadavky, se nachází v hlavě 3 těchto metodik věnované „vstupním údajům pro výpočet kapacity“. Jeho cílem je tedy provést čl. 21 odst. 1 písm. a) nařízení 2015/1222 a jeho účelem je, jak vyplývá z jeho nadpisu, vymezení vnitřních CNE (a jejich kontingencí) ze strany PPS, což podle čl. 4 odst. 8 těchto metodik představuje první fázi výpočtu kapacity.

59 Jak bylo přitom uvedeno v bodě 29 výše, čl. 5 odst. 8 předmětných metodik ukládá, aby návrh seznamu vnitřních CNE (a jejich kontingencí), které musí PPS v regionu CORE předložit, obsahoval vedle seznamu navrhovaných vnitřních CNE, jejichž související PTDF se rovná 5 %, nebo je vyšší, studii dopadu zvýšení prahové hodnoty pro [zahrnutí] na 10 % nebo více a analýzu ekonomicky nejefektivnějšího řešení přetížení.

60 Povinnost zahrnout do návrhu seznamu vnitřních CNE (a jejich kontingencí) takovou studii dopadu a analýzu jde nad rámec parametrů stanovených v čl. 21 odst. 1 písm. a) nařízení 2015/1222 pro výpočet vstupních údajů pro výpočet kapacity a neodpovídá cílům sledovaným tímto ustanovením. I když by se takové studie a takové analýzy mohly ukázat z dlouhodobého hlediska jako relevantní pro řešení strukturálních přetížení, nic to nemění na tom, že nepředstavují vstupní údaje pro výpočet kapacity a jako takové se nepodílejí na jejím výpočtu, který je založen hlavně na tom, že PPS stanoví seznam CNE odpovídajících definici stanovené unijním normotvůrcem v čl. 2 bodě 69 nařízení 2019/943. Totéž platí ze stejných důvodů, pokud jde o povinnost stanovenou čl. 5 odst. 9 předmětných metodik, aby do návrhu seznamu vnitřních CNE (a jejich kontingencí) byly zahrnuty skutečnosti prokazující, že byla v dostatečném předstihu prostudována s náležitou péčí alternativní řešení uvedená v odstavci 8 tohoto článku.

61 Z výše uvedeného vyplývá, že ze znění ustanovení nařízení 2019/943 a 2015/1222 neplyne, že ACER mohla, aniž se dopustila pochybení, zavést do předmětných metodik sporné požadavky.

62 V druhé řadě je třeba zkoumat, zda kontext ustanovení nařízení 2019/943 potvrzuje, že sporné požadavky nemohly být do předmětných metodik zavedeny.

63 BNetzA a Spolková republika Německo v podstatě tvrdí, že z kontextuálního výkladu ustanovení nařízení 2019/943 vyplývá, že zohlednění vnitřních prvků sítě ovlivněných obchodem mezi zónami při výpočtu kapacity nemůže podléhat kritériu hospodářského užitku.

64 ACER má za to, že kontextuální výklad ustanovení nařízení 2019/943 provedený ve světle základního pravidla, které unijní normotvůrce uvedl v čl. 16 odst. 8 prvním pododstavci první větě nařízení 2019/943 potvrzuje, že mohla sporné požadavky zavést do předmětných metodik. Podle tohoto pravidla by PPS neměli omezovat kapacitu mezi zónami za účelem řízení problémů vnitřního přetížení, což potvrzuje i definice „zóny“ a pravidla upravující uvedené zóny, která jsou obsažena v čl. 2 bodě 65 a čl. 14 odst. 1 nařízení 2019/943. Zavedení sporných požadavků do předmětných metodik bylo přitom pro účely zajištění dodržování tohoto základního pravidla nezbytné.

65 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že podle čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce druhé věty nařízení 2019/943 a čl. 16 odst. 8 prvního pododstavce písm. a) a b) téhož nařízení se má za to, že základní pravidlo uvedené v první větě tohoto odstavce 8 je dodrženo, je-li dosaženo úrovní dostupné kapacity pro obchod mezi zónami v případě hranic používajících přístup založený na koordinované čisté přenosové kapacitě, MACZT ve výši 70 %, přičemž maximální částku 30 % je možné použít na spolehlivostní rezervy, kruhové toky a vnitřní toky. Unijní normotvůrce tím zavedl domněnku, že PPS, kteří dosáhnou MACZT ve výši 70 %, plní povinnost neomezovat kapacitu mezi zónami za účelem řízení problémů vnitřního přetížení.

66 Ve čtvrté a šesté větě bodu 27 odůvodnění nařízení 2019/943 unijní normotvůrce jasně vysvětlil, že v rámci tohoto nařízení „[j]e třeba stanovit jasné minimální úrovně dostupné kapacity pro obchod mezi zónami s cílem snížit dopady kruhových toků a vnitřních přetížení na obchod mezi

zónami a poskytnout účastníkům trhu předvídatelnou hodnotu kapacity a poskytnout účastníkům trhu předvídatelnou hodnotu kapacity“, zatímco „[c]elkový zbylý podíl kapacity se může použít na spolehlivostní rezervy, kruhové toky a vnitřní toky“.

67 Domněnka uvedená v bodě 65 výše není zpochybněna definicí „zóny“, ani pravidly upravujícími tyto zóny, která jsou uvedena v čl. 2 bodě 65 a čl. 14 odst. 1 nařízení 2019/943 a jejichž obsahu se dovolává ACER.

68 Je pravda, že z čl. 2 bodu 65 a čl. 14 odst. 1 nařízení 2019/943 vyplývá, že v rámci zóny „jsou účastníci trhu schopni si vyměňovat energii bez přidělování kapacity“ a uvedené zóny v zásadě „strukturální přetížení neobsahují“.

69 Článek 14 odst. 1 třetí věta nařízení 2019/943 však uvádí případy, kdy strukturální přetížení zůstávají přípustná, což je zejména tehdy, když „taková strukturální přetížení nevedou ke snížení obchodní kapacity mezi zónami v souladu s požadavky článku 16“. Mimoto čl. 14 odst. 1 čtvrtá věta uvedeného nařízení stanoví, že konfigurace nabídkových zón v Unii je nastavena tak, aby se maximalizoval hospodářský užitek a příležitosti pro obchod mezi zónami v souladu s článkem 16 při zachování bezpečnosti dodávek. Jak již bylo přitom zmíněno v bodě 65 výše, podle čl. 16 odst. 8 nařízení 2019/943 platí, že pokud PPS v regionu CORE dosáhnou MACZT ve výši 70 % a se zbývajícími 30 % řídí problémy vnitřního přetížení, má se za to, že nenarušují protiprávně maximalizaci hospodářského užitku a příležitosti pro obchod mezi zónami.

70 Kromě toho unijní normotvůrce v článku 15 nařízení 2019/943, na který odkazuje čl. 16 odst. 8 tohoto nařízení, stanovil, že každý členský stát se zjištěným strukturálním přetížením může ve spolupráci se svým VRO rozhodnout v souladu s čl. 14 odst. 7 uvedeného nařízení o vypracování akčního plánu, který obsahuje konkrétní harmonogram (dále jen „lineární trajektorie“) pro přijetí opatření ke snížení tohoto přetížení a musí svým PPS umožnit, aby dosáhli MACZT ve výši 70 % nejpozději do 31. prosince 2025.

71 Dne 28. prosince 2019 Spolková republika Německo přitom předložila Komisi a ACER „akční plán pro zónu“ kontrolovanou jejími PPS (*Aktionplan Gebotszone*). V souladu čl. 15 odst. 2 druhým pododstavcem třetí větou nařízení 2019/943 musí Spolková republika Německo pouze zajistit, a to i použitím nápravných opatření v regionu CORE, aby kapacita zpřístupněná pro obchod mezi zónami v souladu s čl. 16 odst. 8 v době provádění tohoto akčního plánu byla rovna nejméně hodnotám lineární trajektorie.

72 Jak ACER uznala na jednání v odpovědi na ústní otázku Tribunálu, Spolková republika Německo a její PPS až dosud obecně dodržovaly lineární trajektorii stanovenou ve svém akčním plánu, takže v souladu s domněnkou stanovenou v první větě čl. 16 odst. 8 nařízení 2019/943 je třeba mít za to, že dodržovali základní pravidlo, podle kterého nesmějí omezovat kapacitu pro obchod mezi zónami za účelem řízení problémů vnitřního přetížení.

73 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle čl. 16 odst. 4 nařízení 2019/943 jsou PPS povinni využít za účelem maximalizace dostupných kapacit pro obchod mezi zónami nápravných opatření, jako jsou protiobchody nebo redispečink ve smyslu čl. 2 bodu 26 nařízení 2019/943, pouze za účelem dosažení minimální kapacity podle odstavce 8 téhož článku, a sice MACZT ve výši 70 %, nebo v případě, že akční plán probíhá, hodnot odpovídajících lineární trajektorii.

74 Mimoto v souladu s článkem 15 nařízení 2019/943 a jak vyplývá z bodu 31 šesté věty odůvodnění nařízení 2019/943 a jak připustil sám odvolací senát v bodě 60 napadeného rozhodnutí, k nové konfiguraci zóny dotyčného členského státu by nemělo docházet proti jeho vůli, pokud bude dosaženo minimální úrovně kapacity, a sice MACZT ve výši 70 %, nebo hodnot odpovídajících lineární trajektorii.

75 Z toho vyplývá, že pokud PPS dosáhnou minimální úrovně kapacity, je použití kritéria hospodářského užitku v rozsahu, v němž PPS ukládá povinnost ověřit, zda nová konfigurace jejich zóny nebo využití nápravných opatření nejsou ekonomicky efektivnějšími řešeními než přidělování kapacity za účelem řešení přetížení vnitřních prvků sítě, v praxi zcela irelevantní, neboť není pro dotyčný členský stát nebo dotyčné PPS právně závazné. To ostatně ACER uznala na jednání v odpovědi na ústní otázku Tribunálu týkající se případné nové konfigurace zóny.

76 Zkoumání kontextu ustanovení nařízení 2019/943 tedy potvrzuje, že ACER nemohla, aniž se dopustila pochybení, zavést do předmětných metodik sporné požadavky.

77 Zatřetí je třeba zkoumat, zda teleologický výklad ustanovení nařízení 2019/943 a 2015/1222 potvrzuje, že sporné požadavky nemohly být do předmětných metodik zavedeny.

78 BNetzA a Spolková republika Německo mají za to, že sporný výklad není slučitelný s teleologickým výkladem článků 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222.

79 ACER namítá, že teleologický výklad ustanovení nařízení 2019/943 provedený ve světle cíle sledovaného unijním normotvůrcem v rámci tohoto nařízení potvrzuje, že mohla sporné požadavky do předmětných metodik zavést. Stejně jako v případě posledně uvedeného nařízení měly totiž tyto požadavky zaručit řádné fungování vnitřního trhu s elektřinou tím, že zajistí systematické upřednostňování ekonomicky a nákladově nejefektivnějších řešení. BNetzA a Spolková republika Německo zpochybňují opodstatněnost těchto argumentů.

80 V tomto ohledu je třeba zdůraznit, že i za předpokladu, jak tvrdí ACER, že z celkového výkladu jednotlivých ustanovení nařízení 2019/943 vyplývá, že toto nařízení obsahuje obecné pravidlo, podle kterého je třeba v rámci uplatňování pravidel určených k zajištění řádného fungování vnitřního trhu s elektřinou upřednostnit nákladově nejefektivnější řešení, a že ACER byla na základě tohoto pravidla oprávněna sporné požadavky do předmětných metodik zavést, je třeba připomenout, že jakákoliv obecně závazná norma může být omezena nebo vyloučena podle zásady, že zvláštní úprava má přednost před úpravou obecnou (*lex specialis derogat legi generali*), existují-li zvláštní normy upravující specifické otázky (rozsudek ze dne 14. července 2005, Le Voci v. Rada, T-371/03, EU:T:2005:290, bod 122). Zvláštní ustanovení tedy mají v situacích, které konkrétně upravují, přednost před obecnými pravidly (viz rozsudek ze dne 22. dubna 2016, Itálie a Eurallumina v. Komise, T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, EU:T:2016:233, bod 81 a citovaná judikatura). V každém případě musí mít tedy ustanovení o přidělování kapacity a řízení přetížení, obsažená v článcích 15 a 16 nařízení 2019/943, jakožto zvláštní pravidla přednost před obecným pravidlem, kterého se dovolává ACER.

81 Navíc, jak správně podotýkají BNetzA a Spolková republika Německo, z legislativního vývoje nařízení 2019/943, kterým bylo přepracováno nařízení č. 714/2009, vyplývá, že zvláštní pravidla v článcích 15 a 16 uvedeného nařízení unijní normotvůrce přijal přesto, že byl plně obeznámen s doporučením ACER č. 02/2016 ze dne 11. listopadu 2016 o společných metodikách pro výpočet kapacity a sdílení nákladů na redispečink a protiobchody, a vysvětlivkou Komise připojenou

k jejímu návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o vnitřním trhu s elektřinou ze dne 30. listopadu 2016 COM(2016) 861 final, které hovořily pro systematické uplatňování nákladově nejefektivnějších řešení v oblasti přidělování kapacity a řízení přetížení, jak podle nich vyplývalo z bodu 1.7 přílohy I nařízení č. 714/2009.

82 Jak plyne z čl. 16 odst. 8 nařízení 2019/943 ve spojení se čtvrtou a šestou větou bodu 27 odůvodnění tohoto nařízení, chtěl unijní normotvůrce s ohledem na různé dotčené zájmy uplatnit v uvedeném nařízení vyváženější přístup, než jaký navrhovala ACER ve svém doporučení a Komise ve svém návrhu, a to mimo jiné tím, že PPS uložil, aby dodržovali minimální úrovně kapacity mezi zónami odpovídající MACZT ve výši 70 %, nebo případně a nejpozději do 31. prosince 2025 hodnotám lineární trajektorie, a zároveň jim umožňuje použít zbývajících 30 % k řízení zejména problémů vnitřního přetížení.

83 ACER nemůže tudíž důvodně tvrdit, že na základě obecného pravidla ve prospěch nákladově nejefektivnějšího řešení byla oprávněna omezit prostřednictvím sporných požadavků působnost článků 15 a 16 nařízení 2019/943 a pouhá skutečnost, že v projednávané věci existovala ekonomicky efektivnější řešení než řešení přijatá unijním normotvůrcem, nemůže odůvodnit vyloučení těchto řešení.

84 Z toho vyplývá, že teleologický výklad ustanovení nařízení 2019/943 a 2015/1222 potvrzuje, že ACER nemohla, aniž se dopustila pochybení, zavést do předmětných metodik sporné požadavky.

85 Ze všech výše uvedených posouzení vyplývá, že sporný výklad porušuje články 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, neboť posledně uvedená ustanovení neumožňovala zavést do předmětných metodik ony sporné požadavky, jež ukládají povinnosti jdoucí nad rámec pouhého předložení seznamu vnitřních CNE (a jejich kontingencí) splňujících PTDF, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 8 písm. a) těchto metodik.

86 Proto, aniž je třeba zkoumat ostatní výtky a argumenty předložené agenturou BNetzA na podporu jejího jediného žalobního důvodu nebo na podporu prvního žalobního důvodu vzneseného Spolkovou republikou Německo, které vycházejí z porušení článků 14 až 16 nařízení 2019/943 a čl. 29 odst. 3 písm. b) nařízení 2015/1222, jakož i ostatní podpůrné žalobní důvody předložené Spolkovou republikou Německo, je třeba tomuto jedinému žalobnímu důvodu a tomuto prvnímu žalobnímu důvodu vyhovět a na tomto základě zrušit sporná ustanovení napadeného rozhodnutí.

## K nákladům řízení

87 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

88 Vzhledem k tomu, že BNetzA a Spolková republika Německo požadovaly náhradu nákladů řízení a ACER neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí rozšířený senát)

rozhodl takto:

1) **Věci T-600/23 a T-612/23 se spojují pro účely tohoto rozsudku.**

2) **Rozhodnutí odvolacího senátu Agentury Evropské unie pro spolupráci energetických regulačních orgánů (ACER) A-003-2019_R ze dne 7. července 2023 se zrušuje v rozsahu, v němž se týká přijetí čl. 5 odst. 8 písm. b) a c) a odst. 9 společných regionálních metodik pro výpočet denní a vnitrodenní kapacity pro region výpočtu kapacity zahrnující Belgii, Českou republiku, Německo, Francii, Chorvatsko, Lucembursko, Maďarsko, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Rumunsko, Slovinsko a Slovensko, jak je uvedeno v přílohách I a II rozhodnutí ACER č. 02 ze dne 21. února 2019.**

3) **ACER se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Papasavvas Škvařilová-Pelzl Nõmm

Kukovec Meyer

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 1. října 2025.

Podpisy